

ὑστερον ὄν τῆ τάξει, πρότερον τῆ δυνάμει καὶ κρείττον ἔστι. » (Αὐτ.)

« Μέγα ὑπάρχει ἡ παρ' ἑκάστον βούλησις. » (Αὐτ.)

« Δικαίου πολίτου ἐστὶ τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἰρεῖσθαι. » (Αὐτ.)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν ἐν Ἑρσσίᾳ.

— ο —

Κατὰ αὐκάσιον ἐκδοθὲν τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1854, ἡ διδασκαλία τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἀτελής τέως καὶ διεσπαρμένη εἰς πολλὰ καταστήματα τῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς τὸ ἐν Πετρούπολει καὶ Καζάνη Πανεπιστήμιον, τὸ λύκειον τοῦ Χάρκοφ καὶ τὸ ἐν Ὀδητῶν λύκειον τοῦ Ριγελί, συνακεντρώθη ἤδη εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐθεμελιώθη ἐπὶ στερεᾶς καὶ παγίου βάσεως, ἀποτελοῦσα τοῦ λοιποῦ ἰδιαιτέρων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Πετρούπολεως Σχολῆν. Πλὴν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὑπάρχουσι καὶ ὑφηγηταὶ καὶ προγυμνασταὶ (lecteurs), ἔχοντες ἔργον νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ πρακτικὰ γυμνάσματα. Εἰς δὲ τὴν σπουδὴν τῶν ἰδιωμάτων προσηρτήθη καὶ ἡ σπουδὴ τῶν διαφόρων φιλολογιῶν. Τῶν μαθητῶν οἱ μὲν εἰσὶν ὑπότροφοι τοῦ Κράτους, οἱ δὲ ἐλεύθεροι καὶ ἰδίαις δαπάναις ἀκολουθοῦντες τὴν περίοδον τῶν μαθημάτων τούτων. Ἡ διδασκαλία ὅλη διαρκεῖ πέντε ἔτη. Αἱ δὲ τέως ἐν Καζάνη καὶ Ὀδητῶν ὑπάρχουσαι διδασκαλῖαι συνηνώθησαν ὅσαι εἰς τὴν νέαν Σχολῆν.

Ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τῶν μαθημάτων ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πετρούπολεως τὸ Σάββατον τῆς 27 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου (8 Ἰουλίου), παρόντος τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ Κ. Νόροφ, τοῦ πρίγκηπος Π. Α. Βιασσήμεν, ὑφυπουργοῦ, τοῦ Πρωτάνεως, τῶν κοσμητόρων καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν τελετὴν ἀνεγνώσθη τὸ αὐκάσιον, καὶ ὁ Κ. Πόροφ, καθηγητῆς τῆς μογγολοκαλμουκικῆς φιλολογίας, ἐξερῶνησε λόγον περὶ τῆς ἐν Ἑρσσίᾳ προσόδου τῶν ἀνατολικῶν σπουδῶν. Ὁ Κ. Μίρσας Ἀλέξανδρος Κασήμ-Βέκ, ὁ περιώνυμος καθηγητῆς τῆς Περσικῆς φιλολογίας, κατέδειξε μετ' αὐτὸν τὸ ἐπισημὸν τῆς νέας σχολῆς.

Ἴδου ὁ κατάλογος τῶν ἐδρῶν καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν.

Φιλολογία Περσική. Καθηγητῆς Κ. Μίρσας Ἀλέξανδρος Κασήμ-Βέκ, κοσμητῶρ.

Φιλολογία Τουρκική. Καθηγητῆς Κ. Ἀντώνιος Μουχλίνσκις.

Φιλολογία Ἀραβική. Καθηγητῆς Κ. Σχεϊδ — Μουχαμέδ — Ἀγιάδ — Τανταδί.

Γλῶσσα Τουρκική. Καθηγητῆς Κ. Ἰλγιά Μπερσίν, Γλῶσσα Ἀραβική. Ὑφηγητῆς Μιχαήλ Ναδρέτζκις.

Γλῶσσα Περσική. Προγυμναστής Κ. Νικόλαος Σονίν.

Καλλιγραφία Ἀνατολική. Διδάσκαλός Ἰβν-Γιαμόν-Αμινόφ.

Φιλολογία Μογγολο-καλμουκική. Καθηγητῆς Κ. Ἀλέξανδρος Πόπκιωφ.

Γλῶσσα Καλμουκική. Ὑφηγητῆς Κ. Κωνσταντίνος Γαλττονάσκις.

Φιλολογία Σινική καὶ Μανδχουική. Καθηγητῆς Κ. Βασίλειος Βασιλειέφ.

Γλῶσσα Ἑβραϊκή. Ἐκτακτος Καθηγητῆς Κ. Λαβιήλ Χβόλσεν.

Γλῶσσα Ἀρμενική. Ὑφηγητῆς Κ. Νικήτας Βέργαροφ.

Γλῶσσα Γρουσαιανὴ ἢ Γρουσαιανὴ (τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γεωργίας). Ὑφηγητῆς, Κ. Δαυὶδ Γκούβινοφ.

Γλῶσσα Ταταρική. Ὑφηγητῆς, Κ. Λάζαρος Βούδαγιοφ.

Ἐκ τούτων βλέπει τις ὅτι τῇ ἀληθείᾳ πρόκειται περὶ Ἀκαδημίας μᾶλλον καὶ Πανεπιστημίου ἢ ἀπλῶς περὶ νέας σχολῆς. Οἱ πλείστοι τῶν καθηγητῶν κατώκησαν τοὺς τόπους ὧν τὴν φιλολογίαν καὶ γλῶσσαν διδάσκουσι, καὶ λαλοῦσι τὴν γλῶσσαν ταύτην. Ἡ πλουσία βιβλιοθήκη τῆς Καζάνης συνηνώθη μετ' αὐτὴν καὶ πρὶν ἀξιόλογον συλλογὴν τοῦ ἐν Πετρούπολει Πανεπιστημίου.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

— ο —

Τῷ ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ ΤΗΣ ΠΑΝΩΡΑΣ. Ἐν τῷ φυλλαδίῳ 136 τῆς Πανώρας, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύσατε τέσσαρες ἀγνώστους ἐπιστολάς Φραδερίκου τοῦ Β'. λέγετε ἐν ὑποσημειώσει (σελ. 427), ὅτι ἡ σημασία τῶν λέξεων *bipennis* καὶ *perlica* ἀδηλός. Ἀλλ' ἐπιτρέφατέ μοι νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἀμφότεραι αὗται παράγονται ἐκ τοῦ Λατινικοῦ, ἡ μὲν πρώτη ἐκ τῆς *bipennis*, σημαίνουσης τὴν δίστομον σπάθην, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῆς *perlica*, ἥτοι βροχίου μικροῦ. Τοιούτοις γὰρ ὄπλοις ἐχρῶντο οἱ τότε πολεμισταί.

Δέχθητε κτλ.

Ἐν Βενετία τὴν 22 Ἰαν. 1856

Σ. Β.

ΝΑΥΠΟΛΙΑ. Κατὰ τὸν Τηλέγραφον τῶν Κεκ. 34.

δωρ, από τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1855 ἔτους ἐναυπη-
γήθησαν 283 πλοῖα εἰς ζύρον· δηλαδή·

Τὸ 1850.	88
1851.	43
1852.	41
1853.	38
1854.	25
1855.	56

283.

ΛΗΘΥΣΜΟΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου συμποσῶται τὴν σήμερον εἰς 2,500,000 περίπου ψυχῶν. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην, οὔτε παλαιάν οὔτε νεωτέραν πόλιν συνεσωρεύθησάν ποτε τόσοὶ ἄνθρωποι. Ὁ Γιββὼν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης (καὶ ταύτης ἐν τῇ μεγίστῃ αὐτῆς ἀκμῇ καὶ λαμπρότητι), τοὺς κατοίκους ὑπολογίζει εἰς 1,200,000 ψυχῶν. Τῆς δὲ Νινευὶ ὁ πληθυσμὸς ἀπελογίσθη εἰς 600,000, καὶ ὁ διδάκτωρ Μεδσχούρτιος τὸν πληθυσμὸν τοῦ Πεκίνου νομίζει οὐχὶ κατώτερον τῶν 2,000,000. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἡδὴ δεκαετηρίδα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Λονδίνου προστεθήσαν 414,772, τῆς ἐκκυζήσεως γινομένης 21 τοῖς 100 πρὸς τοὺς πρὶν κατοίκους. Καὶ ὅμως κατὰ τὴν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν συσσωρεύσιν πολλῶν ἀνθρώπων, καὶ τὴν ἐκ τῆς συσσωρεύσεως ταύτης ἐπὶ τὸ νοσηρότερον μίαντιν τοῦ περιέχοντος, τὸ Λονδίνον, οὔτε πρὸς τὴν παλαιάν Ῥώμην οὔτε πρὸς τὴν νέαν πόλιν τῶν Παρισίων ἔχει τινὰ σύγκρισιν. Ὁ Γιββὼν λέγει ὅτι πρὸς οἰκίαν τῶν 1,200,000 κατοίκων τῆς Ῥώμης ὑπῆρχον μόνον 48,382 οἰκίαι, ἢ ἔστιν ἐν μιᾷ οἰκίᾳ ὄκουν 25 ἄνθρωποι. Ἡ δὲ πόλις τῶν Παρισίων ἔχει 45,000 οἰκίας πρὸς 1,053,897 κατοίκους, δηλ. 1 οἰκίαν πρὸς 23 ἀνθρ. Κατὰ τὴν τελευταίαν καταγραφὴν τὸ Λονδίνον περιέχει 307,722 οἰκίας κατοικουμένας (πλὴν 16,889 ἀκατοικητῶν καὶ 4,817 διαφόρων κτιρίων), ἢ ἔστιν ἀνά μίαν οἰκίαν πρὸς 7 $\frac{2}{3}$ ἀνθρ. Ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι, πλὴν τινῶν μόνον συνοικιῶν, οἱ ἄνθρωποι ἐν Λονδίνῳ οἰκοῦσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἐν ἀνέτει, οὐδ' ὑπάρχει φόβος τις μὴ ἐκ τῆς πολυανθρωπίας μολυνόμενος ὁ ἀήρ ἐπιδρῶ ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν υἰγιάν τῶν κατοίκων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ. Πάσχοντα τὸν διάσημον γραμματικὸν Ἰρβανὸν Δομέργαν ὑπὸ σφοδρᾶς κυνάγχης, ἐπετεκέτετο αὐτὸν ἰατρός, ἐπιστήμων μὲν, ἀλλὰ κακῶς ὁμιλῶν τὴν γλῶτταν, ἢ καὶ δυστηρέσει πολὺ τὸν πάσχοντα. Βασανιζόμενος τινὰ τῶν ἡμερῶν ὁ ἀσθενὴς εἰς ἄκρον ὑπὸ δυσπνοίας, ὡς ἐξογκωθέντος τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ, καὶ φοβηθεὶς μὴ πνιγῆ, ἔκραζε τὸν ἰατρὸν, ὅστις μάλιστα εἰσελθὼν ὤμιλετε παρὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς Ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Δομέργα, ἤτέλητε νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν σολοικίζοντα ἰατρὸν· ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ὁμιλήτῃ παρεβίασε τοσοῦτον ἐκυτὰν, ὥστε διεβράχῃ τὸ ἐξογκωμα, καὶ οὕτως ἐσώθη τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

ΠΑΠΑΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ ῬΩΜΗΣ, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμοῦμαι, πάσχων καὶ αὐτὸς κυνάγχην, εὐρίσκειτο εἰς κακίστην κατάστασιν ἕνεκα τῆς δυσπνοίας ἣν ἐπροξένει, ὡς φαίνεται, αὐτῷ ἡ παρεμποδίζουσα τὴν ἀναπνοὴν ἐξογκώσεως τοῦ λαιμοῦ. Οἱ ὑπηρέται ἐκλαβόντες αὐτὸν πνέοντα τὰ λοιπίδια, ἤρχισαν νὰ γυμνῶνται τὸ δωμάτιον αὐτοῦ, ὃ μὲν ὑπεξαιρῶν τοῦτο, ὃ δὲ ἐκεῖνος· τούτους δὲ ἰδὼν πίθηκός τις, εἰσηλθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ εὐρὼν τὴν φενάκην τοῦ πάπα ἔθεσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ. Εἰς τὴς μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς μελέτας μου προσέθηκα τὸ ἔτος τοῦτο καὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, διδασκόμενης ὑπὸ τοῦ K. Rosseum Saint-Hilaire, ἀνδρὸς καὶ διὰ πολλὰ μὲν ἄλλα, ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ διὰ τὸν φιλελληνισμόν του ἀξιαγᾶστου. Ἀρχόμενος τοῦ μαθήματος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας εἶπε ταῦτα· «Κύριοι! Ἡ Ἑλλάς, τὸ μαθηματικὸν τοῦτο σημεῖον τοῦ χάρτου, εἶναι ὁ σπινθὴρ, ὅστις διέδωκε τὸν πολιτισμὸν κατ' ἅπαντα τὴν ὑφήλιον. Κύριοι! καὶ τοι εἰδὼς καλῶς τὰ περὶ Ἑλλήνων, ἀδυνατῶ ὅμως νὰ δώσω τὸν ὄρισμόν τοῦ Ἑλληνος τοῦτο μόνον λέγω ὅτι πᾶν ὅ,τι ἠτέλητε τὸ κατῶρθωτε, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπεθύμητε τὸ ἀπήλαυσεν. (Ἐνταῦθα ἐχειροκρότησαν ζωηρῶς οἱ ἀκροαταὶ ἐπέκεινα τῶν πεντακοσίων ὄντες) Ὁ Λαμαρτίνος καὶ ἄλλοι τινὲς, εἰ καὶ μὴ διάκεινται καλῶς πρὸς τοὺς καθ' ἡμᾶς Ἕλληνας, ἕνεκα τίνος αἰτίας ἀγνοῶ, ἰδοὺ ὅμως τί καὶ αὐτοὶ λέγουσιν. » (Ὁ καθηγητὴς ἀνέγνω ἐνταῦθα πολλὰς περικοπὰς ἐνθουσιώδεις τοῦ Λαμαρτίνου καὶ ἔπειτα προσέθηκεν) « Ἀκούσατε, Κύριοι, τὴν περὶ Ἑλλήνων γνώμην Γερμανοῦ τινος, ὅστις δύναται μᾶλλον νὰ ὀνομασθῆ πολίτης Ἑλλήν· — Θέλετε, λέγει, νὰ ἰδῆτε τὸ τέλειον δημιούργημα τοῦ Πλάστου; ἀναγκάσατε ἕνα Ἀθηναῖον νὰ καταπιῇ ἕνα Σπαρτιάτην. — Εἶναι, Κύριοι, θυμᾶσιον τὸ ἔθνος τοῦτο, τὸ ὁποῖον, εἰ καὶ τοσαῦτα ἔτη δοῦλον διετήρητε τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν, τὸν ἔθνισμόν του κτλ (Ζωηρόταται χειροκροτήσεις). Οἱ νεώτεροι Ἕλληνες εἶναι τὸ ὠραιότερον καὶ πνευματωδέστερον, καὶ ἐγκρατέτερον ἔθνος τοῦ κόσμου. Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸν χάρτην τῆς γῆς ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον. . . . » (Νεαὶ ἀταλεύτητοι χειροκροτήσεις).

Ταῦτα μόνον ἐνθυμοῦμαι· προσέθηκε δὲ καὶ πολλὰ ἄλλα ὁ σοφὸς καὶ φιλέλλην καθηγητὴς διαφυγόντα τὴν μνήμην μου. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς ὅλα του σχεδὸν τὰ μαθήματα ὁμιλεῖ ὑπὲρ Ἑλλήνων.

Ἡ **Πανδώρα** ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς σπεύδει νὰ ἀναγράψῃ πλησίον τῶν λαϊκῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Saint-Marc Girardin, καὶ Comte Marcelus, οὗτινος φιλελληνικώτατον ἄρθρον ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐν τῇ Union, καὶ Villemain, καὶ Charles Martin, καὶ John Lemoinne, καὶ τὸν καθηγητὴν τῆς ἱστορίας R. Saint-Hilaire.

του, και οὕτως ἀνεχώρει με ἦθος σοβαρὸν και βῆμα βραδύ. Τὸ κίνημα δὲ τοῦτο και ὁ τρόπος τοῦ πί-
βηκος ἐκίνησαν εἰς τας αὐτῶν σφοδρὸν γέλωτα τὸν
πάγοντα, ὡςτε εἰς τῆς βιαίας κινήσεως διεξέρχθη
τὸ ἀπόστημα, και οὕτω ἐσώθη ἀπὸ τοῦ κινδύνου.

Βασιλεὺς τις, νομίζω, τῆς Γαλλίας, ἐπαρχέ πατε
δενδρὸς ὑπὸ πολυχρονίου διαλαίποντος πυρετοῦ, ὁ
ἦν ἰατρός, και τοι χρηγήσας αὐτῷ ὄλα τὰ γνωστά
τότε και κατάλληλα φάρμακα, οὐδεμίαν ἠδὲ
νήθη νὰ ἐπιφέρει ἀνακούρσειν. Τούτου ἕνεκα ἀδη-
μονῶν ἐσκέρθη νὰ προσφύγη εἰς ἔκτακτόν τι και
ἐπὶ τοῦ ἡμικοῦ τοῦ βασιλέως δραστηρίως ἐνεργού-
μετον. Λαβὼν λοιπὸν πιστόλιον εἰπήλθεν εἰς τὸ δω-
μάτιον τοῦ βασιλέως, και με ἦθος ἀσύνητες και
τρόπον τινὰ ἀπειλητικὸν ἐξεκένωσε κατ' αὐτοῦ τὸ
πιστόλιον, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν βλάψῃ. Τοῦτο κα-
τετάραξε νὰ μὲν τὰ μέγιστα τὸν βασιλέα· ἀλλ' ἡ
ἐκ τοῦ φόβου πηγάσσασα ταραχὴ ἐπέφερε τὴν ἐξ-
άλειψιν τῆς νόσου. Εἰ και ἐθεοαπεύθη ὁ βασιλεὺς,
ἐξῆτολυθεὶ ὅμως νὰ εἶναι παρηγορημένος κατὰ τοῦ
ἰατροῦ διὰ τὴν λύσιν τῆς θεραπείας. Καὶ θέλων νὰ
καταδείξῃ πόσον ὑπέφερεν ἐκ τοῦ φόβου, προς-
εποιήθη ὅτι καταδικάζει τὸν ἰατρὸν εἰς θάνατον.
Ἐκδοὺς λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν
αὐτῆς· ἀλλ' ἐνῶ ἐμελλε ν' ἀποκεφαλίσθῃ, βασιλι-
κὸν διάταγμα ἀπένευμε τὴν χάριν, και προσεκάλει
αὐτὸν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Πρὶν αὐτοῦ
ἦτο ὁ ἰατρός ἐκ τοῦ τρόμου και μόλις ἠδύνατο νὰ
ὀμιλήσῃ ὅταν παρουσιάσθῃ εἰς τὸν βασιλέα· οὗτος
δὲ ἰδὼν αὐτὸν εἰσερχόμενον τὸν ἐπλησίασεν εὐνεϊ-
κῶς, και εἶπεν· — Ἰατρέ μου, τοῦτο σὲ τὸ ἔκαμα
πρὸς μάθημα. — Ἄ! Μεγαλειότατε, μάθημα
διδασκτικόν, ἀλλὰ πολλὰ σκληρὸν και σπαραξι-
κάρδιον. — Οὐχ ἦτρον τοῦ ἀλεξιπυρέτου σου
φαρμάκου, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς. Ἐκτοτε ὅμως ὁ

ἰατρός ἠθύνησε, και μετ' οὐ πολὺ ἀπέλιπεν ἀφ' εἰς
περίλυπον τὸν βασιλέα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΙΜΑΤΟΡΡΥΤΟΣ. Ἀρχιερατεύοντος
τοῦ περιδοήτου Πάπα Ἰώμης Σίξτου τοῦ Β', ἐξε-
τέθη πρὸς προσκύνησιν εἰς τινὰ ναὸν τῶν περιχώρων
τῆς Ἰώμης ἀφομοίωμα ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ, ἐκ
τῆς πληγῆς τῆς πλευρᾶς τοῦ ὁποίου ἐπιπτον ἐκ
διαλειμμάτων σταγόνες αἵματος. Τοῦτο ὑπὸ τοῦ
λαοῦ ἐθεωρήθη ὡς μέγα θαῦμα και πλήθος εὐλαδῶν
προσκυνητῶν συνέβηρον ἀκαταπαύστως εἰς τὸν ναὸν,
ὃν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπερπλούτισαν με πολὺ-
τιμα δῶρα και ἀναθήματα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Πάπας
μετέβη ἐκεῖ προσποιούμενος ὅτι και αὐτὸς θέλει νὰ
προσκυνήσῃ τὸν θαυματουργοῦντα σταυρὸν. Εἰσῆλθε
δὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου και τῶν λοι-
πῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς· και ἀφοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ
πάντων προσεκύνησε τὰς εἰκόνας, ἐζήτησε τὸν πο-
λυθύλλητον ἐσταυρωμένον, ὃν εἶδε τεθειμένον ἄνω
τοῦ ἱεροῦ βήματος. Διέταξε λοιπὸν νὰ τὸν καταβιδά-
σῃ, και πλητιάτας αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου
του σφύραν, δι' ἧς κατέθραυσεν αὐτὸν λέγων «*Para
Sisto, non perdona neppur a Cristo*», ἦτοι ὁ
Πάπας Σίξτος οὐδὲ τὸν Χριστὸν αὐτὸν συγχωρεῖ «
Καταθραυσθέντος δὲ τοῦ καιλώματος τοῦ στήθους,
εὐρέθη ἐν αὐτῷ σπόγγος καθημαγμένος. Τότε στρα-
φείς πρὸς τὸν ἡγούμενον και τοὺς περὶ αὐτὸν μονα-
χοὺς «*ἡ χριστιανικὴ θρησκεία*,», εἶπε, *δὲν ἔχει
ἀνάγκην ταιούτων ἐπισημαμάτων. Διὸ ὑμᾶς μὲν
πάντας καθαιρῶ και εἰς φυλάκισιν καταδικάζω,
τὴν δὲ μνητὴν καταργῶ*. Τοῦτο και ἐγένετο.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤ' ΤΟΜΟΥ.